אלמא קסבר שנים שהביאו גט אין צריכין כו' · פי' בקונטרס דטעמא משום דאין עדים מצויין לקיימו וכראשה לחפילו למ"ד לפי שאין בקיאין לכתוב לחתר שלמדו רבי מרי דלא שנים לא גזרינן שמא יחזור לקלקולו אבל מאן דסבר שנים שהביאו גט אין צריכין ע"כ סבר לפי שאין בקיאין לכתוב לברכה לברכת חפילו לא אמר זה בפני עכמו וזה בפני נחתם כשר כיון שאומרים שהביאו שלחם ממה חיו יחמרו בפניט גירשה וא"ת וברכה מי אמרי' בעלמא בריך והכא דכשר משום דחד מיניהו מסהיד לכתיבה ואד אחתימה ואין לומר דכיון דלא מסהיד אחויה מילחא לא דייק הכא מאן אחד לומר בפני עכמו ושנים אומרים בפניט נחתם כשר אלמא מיאמן אד אע"ג דלא מסהיד אחויה לכתיבה לחודא ולא אמרינן דלא דייק וי"ל דאם איתא דלריכין בעלמא גם כאן אלא אחד מועיל דכיון שאין כאן אלא אחד אמעיד על האחימה אבד אחי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא אע"ג דאידך מעיד על הכתיבה מאחר דהאי דמסהיד אחתימה לא מסהיד אכתיבה דרכה שמי אית ליה בעלמא דאיחלופי דכיון דכשר מקנו בפני נכתב משום דאמה מקנו שמי דלריך לומר משום דאיחלופי כדפריטי' לעיל בפ"ק (דף ה·) אע"פ שכיון שהם שנים אין לריכין להעיד משום קיום אלא משום דאמה מ"מ כיון דלריך מיהא עדות משום דאמה יסבירו השולח דעלמא זה משום קיום הוא ואחי לאיחלופי משום קיום שטרות דעלמא: **הא** גט יוצא מתחת ידי שניהם מכשרי רבנן · מדקתני כן לפי שרוצה ליתאל וכי אין גט יולא כו' כמאי פליגי דבגט יולא מתחת ידי שניהם ניחא ליה דפליגי אמי כמפרש בלשון שני ובלשון שני ליפכא וניחא ליה טפי דפליגי בהאי גט יולא כו' כמו שמפרש כאן בלשון ראשון ולשון ראשון וכעין סוגי' זו תיכא בהאי מרפות (חולין דף מ·) גבי ולד טרפה:

אלמא קסבר לריכין כו' · סיינו כרבה דפריקטו: **במאי** פליגי · וא"ת ולימא דפליגי באיחלופי כמו בלשון ראשון ולומר ר"י דבאלמא בעלמא קמא חיכא למימר דטעמא דרבי יהודה משום דלא חיים לאיחלופי (ה) כיון דאין גט יולא אלא מתחת יד עד שהאימה מוכחת מילחא משום דעד אחימה נאמן בימידי לפי שהוא שליח הגט מדמלריכין לכתיבה תרי משום דלא הוו שלוחים לכל להאי ליעמא דמוקי לה בגט יולא מתחת יד שניהם חיכא למימר לאיחלופי דהאחמת אין כאן אלא אחד המעיד על הכתיבה יקע נמי שליח הגט:

ומר סבר לפי שאין עדים מצויין לקיימו · הואיל ואין עדים מצויין לקיימו אין לריכין לכתוב כלל: **ורבה** אמר לך הדין דמלי לפטויי דרבה כליעמא קמא דלדידיה נמי בי תרי למיחי ניחא ליה: לריכין משום דלא שכיחא כדאמרן בפ"ק (ע"ל ה·):

ומר סבר לא גזרינן · פי' בקונטרס דלא גזר רבי יהודה שמא יחזור לקלקולו דבי תרי למיחי ניחא ליה דלא שכיחא ולא גזרו ביה רבנן ובמקום פרלים כן ולפי' בחד נמי לא גזור דהא מסיק למטויי בפני נחתם אבל לא בפני נכתב ומפרש בעלמא משום דאיחלופי ולא קאמר בעלמא שמא יחזור דבר לקלקולו ושיטה בעלמא דגרסינן לה מפלגי וגזרו בין בחד בין בתרי לרבי יהודה אבל לרבנן לא גזרו בתרי הוא הדין בחד: לא

כשר אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת הים אין צריכין שיאמרו "בפנינו נכתב ובפנינו נחתם" אמר ליה *אביי אלא מעתה סיפא דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול ורבי יהודה מכשיר מעמא דאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם הא גט יוצא מתחת ידי שניהם מכשירי רבנן אמר ליה "אין וכי אין גט יוצא מתחת ידי שניהם" במאי פליגי? סבר גזרינן דלמא *אתיא לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד ומר סבר לא גזרינן לישנא אחרינא אמרי לה-אמר רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן אפי' גט יוצא מתחת ידי שניהם פסול אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת הים צריכין שיאמרו "בפנינו נכתב ובפנינו נחתם" אמר ליה *אביי אלא מעתה סיפא דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשיר אפילו גט יוצא מתחת ידי שניהם פסלי רבנן? אמר ליה אין, במאי קא מיפלגי? מר סבר *לפי שאין בקיאין לשמה ומר סבר לפי *שאין עדים מצויין לקיימן לימא דרבה ורבא הא? לא, רבא מתרץ כלישנא קמא ורבי אמר לך דכולי עלמא בעינן לשמה והכא במאי עסקינן *לאחר שלמדו ובגזירה שמא יחזור הדבר לקלקולו קמיפלגי רבי סבר גזרינן ומר סבר לא גזרינן, וליפלוג נמי רבי יהודה ברישא? הא אתמר עלה אמר עולא חלוק היה רבי יהודה אף בראשונה, מתיב רב אושעיא לעולא רבי יהודה מכשיר בו ולא באחרת מאי לאו למעוטי אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם? לא, למעוטי בפני נחתם אבל לא בפני נכתב סלקא דעתך אמינא הואיל ולא גזר רבי יהודה גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו, דלמא אתי לאחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד, קמ"ל לא גזר, קא משמע לן, אתמר נמי אמר רב יהודה שנים שהביאו גט ממדינת הים באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן. רבה בר בר חנה חלש, עול לגביה רב יהודה [ורבה] לשיולי ביה, בעו מיניה *שנים שהביאו גט ממדינת הים-צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם-אין צריכין? אמר להם אין צריכין-מה אילו יאמרו בפנינו גירשה" מי לא מהימני, אדהכי אתא ההוא חברא כשר אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת הים אין צריכין שיאמרו "בפנינו נכתב ובפנינו נחתם" אמר ליה *אביי אלא מעתה סיפא דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד אומר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשיר אפילו גט יוצא מתחת ידי שניהם פסלי רבנן? אמר ליה אין, במאי קא מיפלגי? מר סבר *לפי שאין בקיאין לשמה ומר סבר לפי *שאין עדים מצויין לקיימן לימא דרבה ורבא הא? לא, רבא מתרץ כלישנא קמא ורבי אמר לך דכולי עלמא בעינן לשמה והכא במאי עסקינן *לאחר שלמדו ובגזירה שמא יחזור הדבר לקלקולו קמיפלגי רבי סבר גזרינן ומר סבר לא גזרינן, וליפלוג נמי רבי יהודה ברישא? הא אתמר עלה אמר עולא חלוק היה רבי יהודה אף בראשונה, מתיב רב אושעיא לעולא רבי יהודה מכשיר בו ולא באחרת מאי לאו למעוטי אחד אומר בפני נכתב ואחד אומר בפני נחתם? לא, למעוטי בפני נחתם אבל לא בפני נכתב סלקא דעתך אמינא הואיל ולא גזר רבי יהודה גזירה שמא יחזור דבר לקלקולו, דלמא אתי לאחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד, קמ"ל לא גזר, קא משמע לן, אתמר נמי אמר רב יהודה שנים שהביאו גט ממדינת הים באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן. רבה בר בר חנה חלש, עול לגביה רב יהודה [ורבה] לשיולי ביה, בעו מיניה *שנים שהביאו גט ממדינת הים-צריכין שיאמרו בפנינו נכתב ובפנינו נחתם-אין צריכין? אמר להם אין צריכין-מה אילו יאמרו בפנינו גירשה" מי לא מהימני, אדהכי אתא ההוא חברא

תוספות רי"ד

כשר אלמא קסבר שנים שהביאו גט ממדינת הים אין צריכין לומר בפני נכתב ובפני נחתם פי' רוקא אם לא היו שניהן שלוחים בהאחרו אלא א' ואמר נחתם או הוא פסול דאע"ג דהימנה רבנן ככי תרי כיון דלא מסהיד נפי אכתיבה אחי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא ואף על גב דאחד אומר בפני נכתב כיון דלא הוה אחו שליח בגט כמאן דליתיה דמי ואין כאן עדות אלא אחתימה בלחוד ואחי לאכשורי נמי קיום שטרות בע"א ופש"ה שלוחי כהבאחו ששניהם אומרים כי הבעל נתנו לה כשר שאע"פ שלא אמרו בפניט נכתב ובפניט נחתם כשר [שכיון] שהם מעידים כי הבעל נתנו להם אין צריך שום קיום שפי הבעל כך' עדים וכיון שהוא מסרו להם תרי דוקא שהוא כשר ושוב אינו יכול לערער כדכתבי' לעיל בפ"ק ולשמה לא חיישי' כדרבא א"ל אביי אלא מעתה טיפא דקתני שנים אומרים בפניט נכתב ואי אמר בפני נחתם פסול ור' יהודה מכשיר מעמא דאין הגט יוצא מתחת ידי שניהם [הא גם יוצא מתחת ידי שניהם] מכשרי רבנן א"ל אין וכי אין הגט יוצא מתחת ידי שניהם במאי פליגי מר סבר גזרינן דילמא אתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא ומר סבר לא גזרינן פי' רבנן סברי כיון דחד הוא דמסהיד אחתימה אע"פ שהוא ש ל י ח הגט דהימנה רבנן ככי תרי כיון דלא מסהיד נפי אכתיבה אחי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא ור' יהודה סבר כיון דאיכא שני עדים מסהדי נמי אכתיבה לא אתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא אבל ברישא דליכא אלא חד אכתיבה דחד כמאן דליתיה דמי אי מכשרת להאי הטעיר על התחימה ככי תרי מפני ששליח הגט הוא אחי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא רבה בר בר חנה חלש על גביה רב יהודה ורבנן לשיולי ביה בעו מיניה שנים שהביאו גט ממדינת הים צריכין לומר בפנינו נכתב ובפנינו נחתם או אין צריכין אמר להן אין צריכין ומה אילו יאמרו בפנינו גירשה מי לא מהימני מי' גם קים) כש אומרים שהבעל נתנו להן לחתו לאשתו יהיו נאמנים וכיון שהבעל נתנו להם לחליכו לאשתו מיו כך' עדים שהוא כתבו והחחימו ואין לך קיום גדול מזה ושוב אינו יכול לבוא ולערער וכך הלכה:

(ג) גמ' ואלא מעתה סיפא דקתני שנים אומרים בפנינו נכתב ואחד אומר בפני נחתם:

מגן א מיי' פ"ו מהל' גירושין הלכה יד טו סמג עשין נ"ט ע"ש ע"ש פימן קמב סעיף יט:

[ג"ל רב אסי]

[ג"ל ג']

[ג"ל רב אסי]

[ג"ל כ:]

[שם]

[שם ה.]

[ג"ל רב אסי]

[ג"ל ה.]

הגהות הב"ח

(ה) תום' ד"ה במאי וכו' דכיון דאין גט וכו' מוכחת מילחא דהא דעד: